

— Δυστυχισμένες ἄνθρωπε! Ἀνέγκουν σ' ἐσένα αὐτὰ τὰ ἄνθη, αὐτὸς ὁ θαυμασμὸς τὸν ὁποῖον γιὰ μὲν στιγμὴ σοῦ ἔκλεψα χωρὶς νὰ τὸ θέλω! Ἀπόψε μ' ἐνίκησες εἰς τέχνην!

Μάιος 1897.

Ζ. Α. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΣΕ ΝΕΟΧΕΙΡΟΤΟΝΗΤΟ ΠΑΠΠΑ

Ἐπαίτησε τὸ κλεψιμιό, ποῦχε τροφή, τιμὴ του,
καὶ μὲ τὸ ράσο ἐσκέφθηκε νὰ βγάνη τὸ ψωμί του.

ΒΕΝΕΤΣΙΑΝΙΚΟ

Ἄπ' τοὺς ἐχθροὺς φυλάγουμαι καὶ δὲν πονῶ ποτέ μου·
μόνο ἀπὸ φίλους καὶ δικοὺς προφύλαγέ με, Θεέ μου!

ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΟΥ

Ζῆς καὶ μὲ ζῆς, μ' ἀντὶ ζωῇ μ' ἐσέ, ζωὴ μου, νάχω
σκορπᾷ ἔμπροστά σου ἡ νειότη μου, σὰν τὸ νερὸ στὸ
[βράχο]

ΣΤΟ ΣΤΑΥΡΟ

Τὸ σῶμα ποῦ ἁγιάσες Χριστέ, γιὰ τοὺς λαοὺς σου μ' αἷμα,
στέκει νὰ τῶχουν βασιλεῖς στ' ἁμαρτωλὸ τους στέμμα;

Ι. Γ. ΤΣΑΚΑΣΙΑΝΟΣ